

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121574493
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:6121574493.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobcu: mBank SPÓLKA AKCYJNA, so sídlom Prosta 18, 008 50 Varšava, Poľská republika, IČO: 001 254 524, konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, právne zastupeného: MCGA legal, s.r.o., so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 715 662, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX B., o zaplatenie sumy 5.003,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- Žalobu zamietá.
- Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 09.12.2021 a tunajšiemu súdu postúpenou dňa 02.03.2022 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 5.003,00 Eur spolu s úrokom vo výške 848,16 Eur a 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.003,00 Eur od 12.03.2020 do zaplatenia. Uplatnil si aj nárok na náhradu trov konania.

2. V žalobe dôvodil tým, že so žalovaným uzatvoril prostredníctvom elektronických prostriedkov dňa 27.10.2016 písomnú Zmluvu o používaní kreditnej karty mBank č. D., na základe poskytol žalovanému úver v podobe revolvingového úveru v maximálnej výške 5.000,00 Eur dostupného na kreditnej karte. Žalovaný sa zaviazal uhrádzať sumy transakcií realizovaných kartami vydanými k úverovému účtu, vrátane úrokov, poplatkov a provízií v súlade s podmienkami v zmluve. Podľa vyjadrenia žalobcu žalovaný riadne neplnil v stanovených termínoch splátky, a preto výzvou, resp. oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 07.01.2020 a upozornením, že v prípade, ak žalovaný neuhradí dlžnú sumu v lehote 15 dní, vyhlási okamžitú splatnosť úveru, vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný žalobcovi neuhradil dlžnú sumu a na výzvu nereagoval. Žalovaný nezaplatil dlžnú sumu ani na základe poslednej výzvy k úhrade dlžnej sumy pred podaním žaloby zo dňa 11.10.2021. Žalobca uviedol, že jeho nárok pozostáva zo zostatku nesplatenej istiny do momentu okamžitej splatnosti vo výške 5.003,00 Eur, nesplatených zostatkov úrokov vo výške 848,16 Eur a úrokov z omeškania.

3. Dňa 18.01.2022 Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz sp. zn. 35Up/1437/2021, ktorým žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi uplatnenú sumu a nahradiť trovy konania.

4. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom namietal, že žalobca neposúdil s odbornou starostlivosťou jeho schopnosť splácať úver a možno zanedbal aj ďalšie podmienky poskytnutia úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z., a preto je podľa neho úver bezúročný a bez poplatkov.

5. K podanému odporu sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom uviedol, že pred uzavretím zmluvy posúdil schopnosť žalovaného splácať úver, a to nahliadnutím do príslušných registrov. Podľa žalobcu údaje z registra nevykazovali známky možného rizika platobnej neschopnosti žalovaného. Okrem toho žalobca poukázal na žiadosť o poskytnutie povoleného prečerpania „mRezerva“, v ktorej žalovaný uviedol svoj čistý mesačný príjem a neexistenciu ďalších záväzkov. Žalobca tiež uviedol, že splnil všetky povinnosti, ktoré mu ukladá zákon č. 129/2010 Z. z., a preto tvrdenia žalovaného považoval za nedôvodné.

6. K vyjadreniu žalobcu, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 01.04.2022, sa už žalovaný nevyjadril.

7. Na výzvu súdu žalobca v podaní doručenom súdu dňa 24.05.2022 uviedol, že dňa 07.01.2020 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy s tým, že ak nedôjde k úhrade v lehote 15 dní od doručenia výzvy, je tento list márnym uplynutím 15-dňovej lehoty zároveň aj vyhlásením okamžitej splatnosti. Žalovaný prevzal list dňa 21.01.2020. Keďže dlh neuhradil v danej lehote, dňa 05.02.2020 nastala mimoriadna splatnosť úveru. Žalobca čerpal titulom úveru sumu 6.753,11 Eur, poplatky a úroky predstavujú sumu 2.395,51 Eur a žalobcovi uhradil sumu 3.469,86 Eur, čo vyplýva z výpisu z účtu.

8. Okresný súd Bardejov rozsudkom zo dňa 19.07.2022 č.k. 2Csp/13/2022-142 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.003,00 Eur spolu s úrokom vo výške 848,16 Eur a 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.003,00 Eur od 12.03.2020 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalej žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Voči rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie.

9. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 26.10.2023 č.k. 22CoCsp/42/2022-169 zrušil rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 19.07.2022 č.k. 2Csp/13/2022-142 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že úlohou prvoinštančného súdu bude v ďalšom konaní opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby. Súd prvej inštancie opätovne posúdi splnenie zákonných podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. Posúdi primeranosť dohodnutého zmluvného úroku vo vyššie uvedených intenciách. Ďalej opätovne preskúma povinnosť žalobcu ako veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle ustanovení § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 ZoSÚ v rámci vyššie naznačených intencií.

10.1. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 26.01.2024 uviedol, že má za to, že pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaného splácať poskytnutý úver. Žalovaný v žiadosti o poskytnutie úveru uviedol údaje o svojom bývaní, rodinnom stave, počte vyživovaných osôb a vzdelaní, zároveň žalovaný uviedol informácie o svojich príjmoch a výdavkoch. Žalovaný v žiadosti o poskytnutie úveru uviedol príjem vo výške 900,- eur, ktorý následne žalobca overil prostredníctvom Sociálnej poisťovne. Uvedená suma príjmu zodpovedala s informáciami Sociálnej poisťovne. V žiadosti o poskytnutie úveru žalovaný ako výdavky uviedol sumu 0,- eur. Žalobca preto stanovil životné náklady žalovaného podľa svojho interného ekonomického modelu (pracujúceho so štatistickými dátami a aktuálnymi údajmi životných nákladov a normatívnych nákladov na bývanie) na sumu 365,02 eur. Pokiaľ ide o úverové zaťaženie, žalovaný v žiadosti o poskytnutie úveru uviedol sumu 0,- eur. Žalobca dotazom do úverového registra zistil úverové zaťaženie 0,- eur. Na základe predmetných informácií žalobca stanovil výšku maximálneho úverového zaťaženia žalobcu, od ktorého následne odvodil výšku poskytnutého úveru. Žalobca predložil súdu skúmanie bonity, žiadosť o poskytnutie úveru a výpisy zo skúmaných registrov.

10.2. Žalobca má za to, že si povinnosť podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka splnil, a to listom zo dňa 07.01.2020 označeného ako Posledná výzva k uhradeniu dlžnej čiastky / vyhlásenie okamžitej splatnosti. V predmetnej výzve žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky. Zároveň však upozornil žalovaného, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy v lehote 15 dní od doručenia výzvy, je táto výzva zároveň aj vyhlásením mimoriadnej splatnosti pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný si predmetnú výzvu prevzal dňa 21.01.2020. Uplynutím 15 dní došlo k zosplateniu úveru. Žalobca uviedol, že zákon nijakým spôsobom neurčuje, že posledná výzva na zaplatenie dlžnej sumy a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru musia byť dva samostatné dokumenty.

Občiansky zákonník ukladá len povinnosť, aby bol dlžník pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru vyzvaný na úhradu dlžnej sumy, čo žalobca aj urobil listom zo dňa 07.01.2020. Právne predpisy nijakým spôsobom neurčujú, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a výzva na úhradu musia byť dva samostatné dokumenty. Žalobca má ta to, že z predmetného listu je zrejmé, že v prípade ak žalovaný nehradí dlžnú sumu v lehote 15 dní od doručenia výzvy, nastane mimoriadna splatnosť úveru. Poukázal na to, že aktuálna súdna prax pripúšťa, že výzva na zaplatenie dlžnej sumy a vyhlásenie okamžitej splatnosti sú v rámci jedného dokumentu.

10.3. Podľa názoru krajského súdu prezentovaného v uznesení sa javí dohoda o úroku ako absolútne neplatný právny úkon. Žalobca poukázal na typ spotrebiteľského úveru a to, že žalovanému bol poskytnutý úver formou kreditnej karty. Najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 2. štvrtrok 2016 pre kreditné karty bola vo výške 44,30 %. Žalobca má za to, že v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme kreditnej karty bola dohodnutá odplata za poskytnutie úveru v súlade s dobrými mravmi. Žalobca poukazuje aj na priemernú hodnotu RPMN, ktorá v čase poskytnutia úveru bola 22,15 %, pričom RPMN k úveru vypočítaná na základe údajov podľa zmluvy predstavovala 25,11% RPMN.

11. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 20.02.2024 uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s vyjadrením krajského súdu a to najmä, že žalobca neposúdil s odbornou starostlivosťou správne schopnosť žalovaného splácať svoj záväzok. Ďalej poukázal, že odvolací súd súhlasil s jeho názorom, že nedošlo k platnému a účinnému vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a že výšku úrokovej sadzby možno považovať za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi.

12. Po zrušení rozsudku odvolacím súdom tunajší súd nariadil pojednávanie na deň 08.03.2024, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, pričom na pojednávanie sa dostavil právny zástupca žalobcu. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 20.02.2024 ospravedlnil svoju neúčast' a súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti. Keďže boli splnené procesné podmienky na prejednanie veci v neprítomnosti žalovaného, súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

13. Na pojednávaniach súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a oboznámil sa s obsahom žaloby, výpisom z príslušného registra týkajúceho sa žalobcu, Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, Obchodnými podmienkami vydávania a používania kreditných kariet v E., Zmluvou o spotrebiteľskom úvere mKreditka zo dňa 27.10.2016, výpisom z kreditnej karty, Žiadosťou o vydanie kreditnej karty mBank, listinnými dôkazmi o preverovaní bonity žalovaného, poslednou výzvou k uhradeniu dlžnej čiastky/vyhlásenie okamžitej splatnosti a dokladom o doručení písomnosti žalovanému, poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej sumy, platobným rozkazom vydaným v upomínacom konaní, odporom žalovaného, písomnými podaniami žalobcu a žalovaného, výpisov z registrov, skúmanie bonity, dokladu o najvyššej prípustnej výške odplaty za poskytnuté spotrebiteľské úvery, a ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu a zistil tento skutkový stav:

14. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 27.10.2016 žalobca ako banka uzavrel so žalovaným ako majiteľom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere mKreditka č. D.. V zmysle § 1 (Základné ustanovenia) zmluvy sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému revolvingový úver v podobe úverového limitu dostupného na kreditnej karte (úver s opakovane sa obnovujúcim úverovým limitom pri každej uhradenej splátke), ktorý je spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 129/2010 Z. z., zriadiť majiteľovi úverový účet s tarifou mKreditka a vydať majiteľovi hlavnú kreditnú kartu typu MACTERCARD STANDARD CREDIT. Žalovaný sa zaviazal splácať sumy transakcií predstavujúcich čerpanie úveru realizovaných formou kreditných kariet a úverového účtu vrátane úrokov alebo poplatkov. Žalovaný bol oprávnený disponovať s úverovým limitom do výšky 5.000,00 Eur. Podľa § 2 Zmluvy (Čerpanie, splácanie a obnovenie úveru) výška minimálnej splátky predstavovala 3,00 % z čerpanej časti úveru, pričom presná výška minimálnej splátky bola uvedená na príslušnom výpise. Minimálna splátka bola splatná do 24 dní od doručenia príslušného výpisu. Zmluva o kreditnej karte bola uzavretá na dobu neurčitú. Podľa § 3 Zmluvy (Úročenie) bola ročná úroková sadzba dohodnutá vo výške 21,99 %, RPMN predstavovala 25,11 % a bola vypočítaná na základe predpokladov, že úver bude poskytnutý vo výške 5.000,00 Eur, výška úrokovej sadzby ostane nezmenená po dobu 12 mesiacov od poskytnutia úveru, k úverovému účtu bude vydaná len hlavná kreditná karta, majiteľ vyčerpá úver v deň uzavretia zmluvy vykonaním bezhotovostnej transakcie, úver bude splácaný po dobu 12 mesiacov v rovnakých mesačných splátkach vo výške 467,95 Eur, spolu s mesačnou splátkou uhradí majiteľ aj poplatok vo výške 1,50 Eur, majiteľ nebude vykonávať iné transakcie než tie, ktoré sú uvedené v zmluve, lehota splatnosti úveru nebude

obnovená, úverový limit nebude navýšený. Za predpokladu riadneho a včasného splácania majiteľ uhradí celkovú čiastku 5.633,00 Eur predstavujúcu istinu, úroky a poplatky. Priemerná hodnota RPMN predstavovala 22,15 %. V § 4 Zmluvy (Poplatky) boli uvedené konkrétne sumy jednotlivých poplatkov podľa sadzobníka, medzi iným poplatok za vedenie hlavnej kreditnej karty vo výške 1,50 Eur, poplatky za transakcie kreditnou kartou ako napríklad poplatky za platby kartou za tovary a služby v SR a v zahraničí, za čo banka neúčtovala žiadne poplatky, poplatok za výber hotovosti z bankomatov či už v SR alebo v zahraničí predstavoval maximálne 3,00 Eur. V § 5 Zmluvy (Záverečné ustanovenia) bolo upravené právo spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy o kreditnej karte bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia zmluvy. Záverečné ustanovenia tiež obsahovali dojednanie o tom, že omeškanie so splácaním úveru v lehote splatnosti môže viesť najmä k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, ak je majiteľ v omeškaní s úhradou úveru dlhšie ako 3 mesiace a čerpaný úver neuhradil ani do 15 dní od doručenia upozornenia banky na vznik okamžitej splatnosti úveru.

15. Zo žiadosti o vydanie kreditnej karty E. zo dňa 26.10.2016 vyplýva, že žalovaný požiadal žalobcu ako banku o vydanie kreditnej karty E. s úverovým rámcom 5.000,00 Eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 21,99 %. V žiadosti uviedol svoje osobné údaje, okrem toho aj skutočnosť, že je slobodný, s vysokoškolským vzdelaním, bez vyživovaných osôb, je zamestnancom na dobu neurčitú, s čistým mesačným príjmom vo výške 900,00 Eur. Preverení v príslušnom registri Credit Bureu, ktorý prevádzkuje Spoločný register bankových informácií (SRBI), bol výsledok hodnotenia reportu dňa 26.10.2016 vo vzťahu k žalovanému prázdny.

16. Z predloženého výpisu z kreditnej karty žalovaného súd zistil, že žalovaný čerpal úver v celkovej výške 6.753,11 Eur, úroky a poplatky predstavovali sumu 2.395,51 Eur, pričom žalovaný žalobcovi uhradil celkovo sumu 3.469,86 Eur.

17. Listom zo dňa 07.01.2020 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 422,80 Eur a zároveň mu oznámil, že ak dlžnú sumu neuhradí na tam uvedený účet do 15 dní od doručenia výzvy, dochádza k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Výzva bola žalovanému doručená dňa 21.01.2020.

18. Výzvou zo dňa 11.10.2021 žalobca vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky vo výške 5.003,00 Eur titulom nesplatenej istiny, v sume 848,16 Eur titulom nesplateného príslušenstva, titulom poplatkov v sume 0,00 Eur a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.003,00 Eur od 12.03.2020 do zaplatenia, v lehote 5 dní.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

24. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

26. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

27. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

32. Podľa § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákona, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

33. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

34. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

35. Podľa § 391 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie

a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

36. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

37. Podľa § 391 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

38. Súd o spore rozhodol na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 C.s.p.), ku ktorému došiel na základe výsledkov vykonaného dokazovania (§ 185 a nasl. C.s.p.) a zároveň v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. považoval za nesporné aj skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela.

39. Tunajší súd ako súd prvej inštancie pri opätovnom rozhodovaní o žalobe žalobcu je v zmysle § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný právnym názorom, ktorý v svojom rozhodnutí zo dňa 26.10.2023 uviedol odvolací súd (odsek 9. odôvodnenia).

40. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplata sumy 5.003,00 Eur spolu s úrokom vo výške 848,16 Eur a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.003,00 Eur od 12.03.2020 do zaplata.

41. Súd prvej inštancie zhodne s predchádzajúcim rozsudkom konštatuje, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere mKreditka zo dňa 27.10.2016, na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému revolvingový úver s úverovým limitom na kreditnej karte do výšky 5.000,00 Eur, ktorý sa opakovane obnovoval pri každej uhradenej splátke.

42. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd prvej inštancie zastáva názor, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže veriteľ ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom. Na predmetnú zmluvu je preto potrebné aplikovať príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku, zároveň je potrebné prednostne aplikovať špeciálne spotrebiteľské právo, predovšetkým zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a to v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ďalej zákon o ochrane spotrebiteľa a v neupravených otázkach Občiansky zákonník. Použitie Obchodného zákonníka prichádza do úvahy len v prípade, kde neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov. Podľa § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je pre spotrebiteľa priaznivejšia. V Obchodnom zákonníku je síce zmluva o úvere upravená ako absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov, avšak keď ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je potrebné prednostne aplikovať občianskoprávne predpisy. Spotrebiteľské právo je aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym právom a má teda prednosť.

43. V zmysle pokynu odvolacieho súdu bolo povinnosťou súdu prvej inštancie vyhodnotiť, či veriteľ pri skúmaní bonity spotrebiteľa postupoval v súlade so zákonom v zmysle eliminácie možných dôsledkov bezúročnosti a bezplatkovosti úveru.

44. Žalobca ako veriteľ bol podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch povinný pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako dlžníka splácať spotrebiteľský úver. Pri posudzovaní úverovej schopnosti žalovaného bol žalobca povinný brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem žalovaného a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Z odseku 2 § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch zároveň vyplýva, že veriteľ pri posudzovaní úverovej schopnosti dlžníka vychádza z informácií a dokladov poskytnutých na jeho žiadosť samotným dlžníkom a súčasne si je veriteľ povinný sám zabezpečiť informácie o dlžníkovi z príslušných databáz. Veriteľ pre posúdenie úverovej schopnosti dlžníka je povinný získať informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a

ktoré informácie je potrebné ďalej overovať. Veriteľ musí disponovať takými informáciami o príjmoch a výdavkoch dlžníka, z ktorých bude schopný čo najobjektívnejšie posúdiť finančnú situáciu dlžníka. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je potrebné chápať ako situáciu, keď spotrebiteľ s poukazom na svoje pravidelné príjmy a výdavky disponuje dostatkom finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať spotrebiteľský úver v predpokladanej výške.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené a vykonané dokazovanie súd konštatuje, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal dodržanie postupu podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným. Žalobca v zmysle odseku 10. odôvodnenia reagoval na právny názor odvolacieho súdu ohľadne skúmania bonity žalovaného, avšak nepredložil dôkazy, ktorými by preukázal dodržanie postupu podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že veriteľ zisťoval príjem žalovaného, ktorý overoval dopytom do Sociálnej poisťovne. Žalobca zisťoval úverovú zaťaženosť žalovaného, ktorú si následne overoval v úverovom registri, avšak zákonodarca uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovaného, čo znamená povinnosť zistiť nielen jeho príjem, ale aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí.

46. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov nie je podľa súdu dostatočné, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať z verejných databáz, môže sa jednať o súkromné pôžičky. Tieto databázy nemôžu dať úplný obraz o výdavkoch klienta, keďže medzi tie možno zaradiť aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Podľa oznámenia žalobcu žalovaný v žiadosti o spotrebiteľský úver uviedol mesačné finančné výdavky vo výške 0,00 Eur, pričom dopytom do úverového registra boli veriteľom zistené skutočné finančné výdavky žalovaného rovnako vo výške 0,00 Eur. Žalobca dôsledne neskúmal výdavky spotrebiteľa, pričom ak v zmluve uvádza mobilné číslo spotrebiteľa, tak minimálne náklad s jeho používaním má, rovnako tak žije v dome/byte, tzn. že sa minimálne musí podieľať na nákladoch spojených s užívaním nehnuteľnosti a taktiež musí z niečoho žiť, teda mať výdavky na stravovanie, ošatenie, čo žalobca vôbec neskúmal. Podľa § 2 ods. 5 Opatrenia NBS č. 10/2017 sa výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, avšak uvedené ustanovenie nezaväzuje povinnosti veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zisťovať reálne náklady spotrebiteľa na zabezpečenie základných životných potrieb. Iba v prípade, ak by veriteľom zistené reálne náklady spotrebiteľa na zabezpečenia základných životných potrieb boli nižšie ako suma životného minima, tak pri výpočte ukazovateľa schopnosti splácať úver musí vychádzať zo sumy životného minima a nie z reálne zistených nákladov. Veriteľ je však v každom prípade povinný zisťovať reálne náklady spotrebiteľa, čo v danom prípade žalobca nepreukázal.

47. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a posúdenia toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných mesačných výdavkov taká čiastka, aká bude potrebná na splácanie úveru. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch spotrebiteľa, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto veriteľ ako dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Žalobca vykonaným dokazovaním nepreukázal, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere riadne zisťoval jeho výdavky.

48. V tejto súvislosti súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 26.10.2023, ktorý ohľadne skúmania bonity žalovaného okrem iného konštatoval „Súd prvej inštancie sa doposiaľ nevenoval tomu, či žalobca zisťoval priemerné mesačné výdavky žalovaného na živobytie (napr. SIPO, strava, doprava do práce, lieky, telekomunikačné služby a pod.). Pri skúmaní výdavkov musí veriteľ vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov, nie je dostatočné. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, vrátane pravidelných mesačných výdavkov, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Iba vzájomným porovnaním všetkých rozhodujúcich činiteľov je totiž možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je schopný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky. 26. Za týchto okolností sa zatiaľ javí, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ a tieto svoje povinnosti hrubo porušil, keď riadne neskúmal výdavky žalovaného vrátane bežných výdavkov súvisiacich s domácnosťou, čím sú podľa názoru odvolacieho súdu naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 druhá veta ZoSÚ, t.j. že úver je bezúročný a bez poplatkov.“

49. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že žalobca nepredložil potrebné dôkazy, ktorými by preukázal, že ako veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným skúmal riadne jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd má za to, že veriteľ hrubo porušil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže nepredložil žiadne dôkazy, aby schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver posudzoval s prihliadnutím k jeho pravidelným mesačným výdavkom. Uvedené má za následok, že poskytnutý úver je bez úrokov a poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch.

50. Ďalej súd v zmysle pokynu odvolacieho súdu skúmal, či žalobca platne a účinne vyhlásil okamžitú splatnosť úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Z dokazovania vyplynulo, že žalobca zaslal žalovanému list – posledná výzva k uhradeniu dlžnej čiastky / vyhlásenie okamžitej splatnosti zo dňa 07.01.2020 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky v celkovej výške 422,80 Eur. Žalobca vyzval žalovaného k úhrade tejto sumy vrátane poplatku vo výške 4,00 Eur najneskôr do siedmych dní od doručenia tejto výzvy, ako aj k uhradeniu všetkých ostatných dlžných splátok, ktoré budú splatné po doručení tejto výzvy s upozornením, že ak nedôjde v tomto termíne k uhradeniu dlžnej pohľadávky, je táto výzva zároveň aj vyhlásením mimoriadnej okamžitej splatnosti pohľadávky, a to vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nesplatil minimálnu splátku podľa zaslaného výpisu, čím porušil ust. 2 bod 2.8.14 Obchodných podmienok vydávania a používania kreditných kariet v banke, ktoré sú súčasťou Zmluvy a banka je ako veriteľ pohľadávky oprávnená odstúpiť od Zmluvy, a zároveň požadovať vrátenie dlžnej čiastky spoločne s príslušenstvom. K vyhláseniu okamžitej splatnosti dôjde dňom nasledujúcim po márnom uplynutí pätnásťdňovej lehoty na uhradenie dlhu.

51. Ako konštatoval vo svojom rozhodnutí odvolací súd zo dňa 26.10.2023, ktorým je tunajší súd viazaný, „oprávnenie požadovať zaplatenie celej dlžnej sumy, ktorá mala byť platená v splátkach, podľa § 565 OZ predstavuje jednostranný právny úkon, pre ktorý je potrebný prejav vôle konajúceho voči adresátovi tohto právneho úkonu. Aj z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva, že výzva na zaplatenie dlžnej sumy (pred zosplatením) slúži ako upozornenie na budúcu možnosť veriteľa uplatniť (dohodnuté) právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Pre účinné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru sa okrem predchádzajúcej výzvy na úhradu dlžnej splátky úveru vyžaduje ďalší právny úkon - samostatné vyhlásenie úveru za predčasne splatný, a to až po uplynutí troch mesiacov, od kedy sa žalovaný dostal do omeškania zo zaplatením príslušnej splátky, aj to len najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Preto je podľa názoru odvolacieho súdu vylúčená kumulácia výzvy so žiadosťou o predčasné zaplatenie celej pohľadávky“.

52. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 26.01.2024 reagoval na vyššie uvedený právny názor odvolacieho súdu a uviedol, že zákon nijakým spôsobom neurčuje, že posledná výzva na zaplatenie dlžnej sumy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka musia byť dva samostatné dokumenty. Konajúci súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu konštatuje, že výzva na zaplatenie dlžnej sumy pred zosplatením podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňuje dlžníka na budúcu možnosť vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ako konštatoval odvolací súd, pre účinné

vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru sa okrem predchádzajúcej výzvy na úhradu dlžnej splátky úveru vyžaduje ďalší právny úkon, samostatné vyhlásenie úveru za predčasne splatný, a to až po uplynutí troch mesiacov, odkedy sa žalovaný dostal do omeškania zo zaplacením príslušnej splátky, aj to len najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Preto je podľa názoru odvolacieho súdu vylúčená kumulácia výzvy so žiadosťou o predčasné zaplatenie celej pohľadávky. Súd prvého stupňa sa s uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu plne stotožňuje, a keďže zo strany žalobcu neboli predložené listinné dôkazy, ktoré by preukázali samostatnú výzvu na úhradu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a súčasne samostatné vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, dospel súd k záveru o neplatnosti vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

53. Súd ďalej v zmysle pokynu odvolacieho súdu preskúmal predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v časti dohodnutého úroku z úveru, pričom po jej posúdení musel konštatovať, že spotrebiteľský úver medzi žalobcom a žalovaným je potrebné posúdiť ako bezúročný a zmluvu v časti dohody o úrokoch z úveru vyhodnotiť ako neplatnú. V zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol dojednaný úrok z úveru vo výške 21,99 % ročne. Súd pomeriaval výšku úrokovej sadzby uvedenej a dohodnutej v zmluve a výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a zistil, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 6,34 % ročne. Dohodnutá výška v danom prípade predstavuje skrátka niekoľkonásobok výšky úrokovej sadzby, za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase, teda v čase uzavretia zmluvy. Vzhľadom na taký výrazný nepomer presahujúci viac ako 3-násobok výšky úrokovej sadzby pri obdobných úveroch v rozhodnom období bankami je podľa názoru súdu dohoda o úroku v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle citovaných zákonných ustanovení je táto časť zmluvy neplatná. Z neplatnej dohody nemôže vzniknúť právo na plnenie. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je častokrát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Súd poukazuje aj na právoplatné rozhodnutie všeobecného súdu vyššej inštancie týkajúce sa posudzovania úrokov z úveru rozporných s dobrými mravmi - viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. Vo vyššie uvedenom rozhodnutí tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V tejto veci sa tak dialo niekoľko násobne viac. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi stranami predstavuje 21,99 %, pričom úroky pri porovnateľných úveroch poskytované bankami v rozhodnom období boli 6,34 %. Ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto je s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

54. Z vyššie uvedeného vyplýva, že konajúci súd dospel k záveru, že poskytnutý úver je bez úrokov a poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľskom úvere, že zo strany žalobcu nedošlo k platnému a účinnému vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka a zároveň, že dohodnutý úrok z úveru je neplatný pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k uvedeným záverom je žalovaný povinný vrátiť žalobcovi iba sumu čerpaných finančných prostriedkov, pričom z dokazovania vyplýva, že žalovaný čerpal celkovo sumu 6.753,11 Eur a žalobcovi splatil sumu 3.469,86 Eur, t.j. mal by žalobcovi ešte vrátiť sumu 3.283,25 Eur.

55. Pokiaľ ide o doplatenie zostávajúcej časti istiny v sume 3.283,25 Eur, tak keďže súd dospel k záveru, že žalobca platne a účinne nevyhlásil okamžitú splatnosť úveru, súd má priznať žalobcovi iba jednotlivé splátky úveru, ktoré mal žalovaný v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere platiť. V zmysle Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 2 zmluvy) výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a poplatkov závisí od vyčerpanej čiastky úveru, pričom žalovaný sa zaviazal úver pravidelne splácať prostredníctvom minimálnej splátky, pričom táto minimálna splátka je vo výške 3 % z čerpanej časti úveru, pričom presná suma tejto splátky je uvedená vo výpise, pričom je splatná do 24 dní od doručenia príslušnej splátky. Zároveň súd poznamenáva, že v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka premičané právo zo

spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, teda súd je povinný v danom prípade posúdiť, či jednotlivé neuhradené splátky úveru nie sú premlčané v zmysle § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka.

56. Súd zdôrazňuje, že v civilnom sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a medzi povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v civilnom sporovom konaní spočíva v zodpovednosti strany za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany, táto dôkazné bremeno neunesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jej neprospech. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena, ako aj nositeľa dôkazného bremena.

57. Bremeno tvrdenia tak, ako aj bremeno dôkazné zaťažuje stranu sporu. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom úspechu v spore. Nespĺnenie povinnosti tvrdiť, resp. relevantne tvrdiť má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu v podobe prehry sporu, ktorá sa prejaví v meritórnom rozhodnutí veci. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, pričom strany sporu majú povinnosť doložiť svoje skutkové tvrdenia dôkazmi.

58. Súd dospel k záveru, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia a ani bremeno dôkazu ohľadne označenia jednotlivých splátok úveru, ich výšky a splatnosti, ktorých zaplata sa voči žalovanému v predmetnom konaní domáhal. Z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýval záver o neplatnosti zosplatenia úveru a zároveň o bezúročnosti úveru, avšak zo strany žalobcu neboli produkované skutkové tvrdenia a dôkazy, aby súd mohol posúdiť a následne presne označiť, ktoré splátky úveru a v akej výške je žalovaný povinný doplatiť žalobcovi a zároveň pri tom posúdiť premlčanie jednotlivých splátok. V samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nebola dojednaná pevná suma každej minimálnej splátky, ale bola dojednaná jej pohyblivá výška vo výške 3 % z čerpanej časti úveru. Zo strany žalobcu však nebolo skutkové tvrdené, aká výška tejto minimálnej splátky bola v tom - ktorom mesiaci trvania záväzku žalovaného splácať úver. Z uvedeného dôvodu súd nemohol vecne posúdiť dôvodnosť tej - ktorej splátky a to aj pri povinnosti súdu aplikovať § 54a Občianskeho zákonníka.

59. Vzhľadom k záverom, ku ktorým dospel súd pri opätovnom rozhodovaní o žalobe žalobcu po rozhodnutí odvolacieho súdu, súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Žalobu v časti o zaplata sumy istiny vo výške 1.719,75 Eur (5.003,00 – 3.283,25), úrokov z úveru 848,16 Eur a úrokov z omeškania zo sumy 1.719,75 Eur zamietol z dôvodu bezúročnosti úveru a v časti o zaplata sumy 3.283,25 Eur s úrokmi z omeškania zamietol z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia a bremena dôkazu zo strany žalobcu.

60. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

62. Podľa § 396 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

63. Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, preto podľa § 262 ods. 1 a § 396 ods. 3 C.s.p. aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 2 C.s.p. žalovanému voči žalobcovi patrí nárok na náhradu trov prvostupňové a odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Keďže však zo spisu vyplýva, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd prvej inštancie stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov prvostupňové a odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).